

Clypeus Theologiæ Thomisticæ

In Tres Partes Divisus, Et Quinque Voluminibus Comprehensus

Tractatus de Sacramentis in genere, de Baptismo, de Confirmatione, de
Eucharistia, de Pœnitentia, de Extrema-Vnctione, de Ordine & de
Matrimonio

Gonet, Jean-Baptiste

Coloniae Agrippinae, 1671

§. IV. Corollarium[m] præcedentis doctrinæ

[urn:nbn:de:hbz:466:1-77185](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-77185)

Joan. 19. per illam vocem, *Consummatum est*, A
satis expresse, uno sacrificio crucis se complevisse
omnia quæ ad nostram salutem necessaria erant:
Ergo superfluum est omne aliud sacrificium: imò
aliud constituere, videtur esse negare virtutem &
sufficienciam sacrificii crucis,

23. Respondeo negando Antecedens. Ad cuius pri-
mam probationem dico, Christum in colloquio
illo quod cum Samaritana habuit, solum declara-
re voluisse, quod neque in monte illo, neque in
Hierusalem, imposterum adoraretur aut colere-
tur Deus sacrificiis carnalibus Judæorum, non
tamen negasse futuram aliam adorationem & sa-
crificium, quod omnino spirituale esset, quoad
suam virtutem & modum existendi rei oblatæ, B
nempe sacrificium Eucharistiæ, in quo Christus
invisibilis, & sacramentali modo continetur, licet
sit visibile ex parte specierum quibus continetur,
& ceremoniarum quibus celebratur. Unde qui
hoc sacrificio Deum colit, in spiritu & veritate
adorat.

Ad secundam dicendum quod licet ex eo quod
Christus sit Sacerdos in æternum, non habeat
successores in Sacerdotio, & consequenter non
sint modò Sacerdotes parisi cum eo potestatis,
non tamen inde fit quod nullos habeat Sacerdotes
vicarios, ministros, & dispensatores; quin po-
tius cum jam non fungatur suo Sacerdotio, per
se & immediatè offerendo sacrificia, necesse est
quod habeat plures vicarios, per quos hoc faciat,
& Sacerdotio fungatur, juxta illud 2. ad Corinth.
5. *Pro Christo legatione fungimur, tanquam Deo*
exhortante per nos. Neque repugnat unitari Sacer-
dotii Christi, plures habere in terris ministros, qui
vice ipsius visibile offerant sacrificium: sicut licet
Christus unus sit Doctor & Magister noster, ut
dicitur Matth. 23. hoc tamen non impedit, quin
plures habeant in terris ministros, qui vice ipsius
doceant, & gregem pascant verbo & doctrina.

Ad tertiam probationem dico quod licet sacri-
ficium crucis habeat vim infinitam & semper ma-
nentem ad sanctificandum, ut tamen ejus effectus
nobis efficaciter applicetur, egemus alio sacrificio D
quod ab eo dependeat, vimque suam ex ipso ha-
beat, quale est sacrificium Missæ. Verba autem
illa, *Consummatum est*, quæ Christus antequam
spiritum emitteret, protulit, ab illo dicta sunt,
tum ob consummationem Scripturarum, quæ
omnes in Christi morte fuerunt verificatæ: tum
propter singularem paterno præcepto de morte
lubeunda obedientiam.

24. Instant Sectarii & dicunt effectum sacri-
fici crucis nobis sufficienter applicari, per prædi-
cationem verbi, administrationem Cænæ Do-
mini, & Baptismum.

Sed hæc instantia, si quid valeret concluderet
etiam supervacaneam esse Cænæ Domini, quia E
fructus crucis satis applicatur per Baptismum,
imò Baptismum inutilem esse, cum sola prædi-
catione verbi divini excitari possit fides per quam
applicetur fructus crucis. Licet ergo, si Deus vo-
luisse, potuisset effectus sacrificii crucis, nobis
sufficienter applicare per unicum medium, pla-
cuit tamen ipsi varia media instituire, quibus ple-
niùs, faciliùs, & luaviùs, effectus ille nobis ap-
plicaretur: unum autem ex illis mediis dicimus
esse sacrificium Missæ.

25. Obijcies quartò Hostia quæ in sacrificio offer-
tur, debet occidi: Sed Christus qui in Missa of-
ferretur, non occiditur: Ergo Missa non est verum
& proprium sacrificium.

Tom. V.

Respondeo Majorem esse veram duntaxat in sa-
crificio cruento, qualia erant sacrificia legis anti-
quæ, in quibus animalia immolabantur, & quale
fuit sacrificium crucis: sacrificium autem Missæ,
non est sacrificium cruentum, sed incruentum,
quale fuit sacrificium Melchisedech; quamvis sit
etiam representativum sacrificii cruenti, in ara
crucis semel à Christo oblatus; quatenus in sacri-
ficio Missæ, sanguis Christi ex vi verborum ponitur
separatim à sanguine, fitque in eo mystica effusio
sanguinis, per gladium verborum, ut Cyrillus lo-
quitur. De quo fufius articulo sequenti.

§. IV.

Corollarium præcedentis doctrine.

EX dictis inferes, unicum esse in Ecclesia Eu- 26.
charistiæ sacrificium, nec posse aliud dari:
Sacrificium enim Eucharistiæ, ex parte rei oblatæ,
est infiniti valoris, & representat sacrificium cru-
cis, imò est idem cum illo ex parte hostiæ & prin-
cipalis offerentis, licet non ex parte modi & ra-
tionis offerendi: Sed crucis sacrificium ratione
infiniti valoris fuit unicum, una enim oblatione
consummavit in æternum sanctificatos, ut inquit
Apostolus: Ergo pariter sacrificium Missæ uni-
cum esse debet. Unde Tridentinum sess. 22. in
principio, illud singulare sacrificium appellat, &
Ecclesia oratione secreta post septuaginta Domini-
cam Pentecostes, sic ait: *Deus qui legalium disfe-*
rentiam victimarum, unus sacrificii perfectione
sansisti. Item Leo Papa serm. de passione sic ha-
bet: *Ut uno expletur sacrificio variarum disfe-*
rentia victimarum.

Dices, Sacramenta multiplicantur in Ecclesia, 27.
non obstante quod per illa nobis communicetur
efficacia sanguinis & passionis: Ergo etiam potest
in ea dari multiplex Eucharistiæ sacrificium, quæ
vis illud Christi passionem representet. Unde Ec-
clesia in benedictione Cerei Paschalis, oblationem
incensi sacrificium appellat, dicens: *Suscipe*
sancte Pater incensi hujus sacrificium vespertinum.

Respondeo, concessio Antecedente, negando 28.
consequentiam & paritatem, diversam enim est ra-
tio de sacramentis & de sacrificio; sacramenta
enim primò & per se ordinantur ad sanctifican-
dum nos, & ad dandum nobis effectus gratiæ per
redemptionem & sanguinem Christi; unde cum
non repugnet effectus gratiæ & redemptionis
multiplicari, etiam si ipsa passio & redemptio non
multiplicentur; non repugnat, imò potius con-
venit, sacramenta in lege nova multiplicari; præ-
sertim quia diversæ dispositiones exiguntur ad il-
los diversos effectus: v.g. ad obtinendam primam
gratiam alia requiritur dispositio, quam ad au-
gmentum illius: Sacrificium autem Eucharistiæ
ordinatur ad representandam passionem Christi
ut in se est, & non solum in effectu suo, id est in
gratia nobis collata; imò est idem in substantia
cum illo sacrificio, ut supra dicebamus. Unde sicut
passio illa fuit una in se, ita sacrificium Eucha-
ristiæ unum tantum esse debet.

Ad illud verò quod subjicitur de oblatione in-
censi in benedictione Cerei Paschalis, dicendum
est, talem oblationem lato & improprio modo
sacrificium ab Ecclesia appellari. Quod ex eo pa-
ret, quod sacrificium à solo Sacerdote offerri
possit, cum sacrificium & Sacerdotium correlati-
va sint illa verò oblatio incensi in benedictione
Cerei Paschalis, à Diacono fieri solet.

Rr

ARTI-